

Dárek
Vzorek – větrací pás
Alu-Rol Extreme

Čtvrtletník pro pokrývače, klempíře a tesaře

II/2020

Sretno krstarenje! Na vlnách pod vlajkou Tondach

Při uvažování, jak ještě odměnit naše „suchozemské“ pokrývače, vznikla myšlenka na plavbu po moři. A nezůstalo to ani zdaleka jen u myšlenky, akce „S Tondachem na jachtu 2020“ se o prázdninách opravdu uskutečnila!

V pátek 7. srpna se po práci šest plavbychtivých pokrývačů v doprovodu oblastního manažera Jirky Josepčuka vydalo do chorvatského přístavu Biograd na Moru. **Jirkova navigace byla opravdu excelentní**, protože tam skupina druhý den kolem poledne bez problémů dorazila. Po vyřízení nezbytných formalit dostali loď, a **celé dobrodružství tak mohlo začít!** Tedy skoro... První den pokrývače čekalo pouze nalodění, z maríny loď vyplula až druhý den ráno.

Dorazila až k **ostrovu Velký Drvenik**, kde zakotvila v zátoci Malá Luka na přenocování. Skupině českých mořeplavců se tak naskytla příležitost blíže poznat tento **kouzelný kout Chorvatska**. V dalších dnech byl program podobný, jen se měnily destinace. Pokrývači navštívili **ostrov Brač** a prohlédli si tam bunkr pro loď z 2. světové války. Na **ostrově Hvar** navštívili pevnosti Hvar, kdežto na dalším **ostrově Šolta** je čekala **večeře v soukromé restauraci Lero**. Jejím majite-

lem byl kamarád kapitána lodi, takže návštěva rozhodně nebyla neočekávaná, a hosti si tak mohli vychutnat **výborné mořské ryby!**

Pátou zastávkou byl přístav Rogoznica s kotvením na boje, po kterém následoval návrat do domovské maríny v Biogradu

na Moru. 15. srpna odtud **skupina vyrazila zpátky k domovu**. Týden na moři utekl jako voda – jako voda Jaderského moře na 300 km dlouhé plavbě po chorvatských ostrovech.

*Jirka,
oblastní manažer*

Mistři pokrývači, klempíři a tesaři, rádi bychom vám prostřednictvím tohoto vydání novin „Na střeše“ předali nejčerstvější informace ze „střechařské oblasti“. Těší nás, že se po pracovním vytíženém létě opět pomyslně setkáváme. První vlnu

pandemie covid-19 máme za sebou a díky vám ji úspěšně zvládli i Tondach. Dál máme možnost společně plnit touhy investorů po pálených střeších.

V tomto vydání vás seznámíme s novinkou, podhřeбенovými větracími pásy a naučíme pod pokličku větrání prostřednictvím informací o okapových mřížkách. Představíme také možnost podepsat si vámi zhotovenou střechu.

Navštívíme zrekonstruovaný kostel sv. Jakuba v Jihlavě a podíváme se i do terénu za oblastními manažery na setkání, která pro vás připravili. Někteří z vás se s nimi dostali do Chorvatska na jachtu, jiní si vyzkoušeli školu smyku.

Přejeme vám především zdraví a taky radost z práce, se kterou vám budeme usilovně pomáhat. Těšíme se na spolupráci!

Pavel Kubenka
Regionální ředitel západ

Novinka: Skutečně nezdolná okapová mřížka

str. 2

Rozhovor: Rekonstrukce kostela jako mistrovské dílo

str. 3

Soutěž: Hrajte o Plzeň a otisk pro další generace

str. 4

Kvalitní okapová mřížka chrání střechu před nevítanými vetřelci

Novinky

O větrání ve střeše se hovoří často. Diskutována je výška vzduchové mezery nebo nejlepší způsob vyvedení vzduchu u hřebene, který by proudění ve vzduchové mezeře podpořil. Málo se ale připomíná nasávání u okapu, se kterým se počítá tak nějak samo sebou. Přitom stačí špatně instalovaná lať na okapové hraně, která zabrání nasátí vzduchu, a všechna následující opatření, včetně větrací mezery či větracích tašek, jsou zbytečná. Nemají potřebný vzduch, se kterým by pracovala. Podobný problém vznikne i v případě nedostatečně dimenzovaného nasávacího otvoru. Nezapomeňte, že aplikovaná větrací mřížka nasávací plochu zmenšuje!

Mřížka musí dobře nasávat i chránit

Prvotním úkolem větrací mřížky je umožnit vstup do střechy

pouze vzduchu, a to v potřebném množství. Ten pak projde směrem vzhůru a naváže přitom na sebe vlhkost střešního pláště.

V nejvyšším místě střechy vzduch vystoupí ven a vezme s sebou i přijatou vlhkost. Tomuto procesu nesmí stát nic v cestě, tedy ani hnízda hmyzu nebo ptáci, pro které je jakákoliv skulina lákavým úkrytem. Nehledě na to, že tyto živočichové jsou i nebezpečím pro materiály ve střeše, které ke své existenci

využívají, a tím je znehodnocují. Tomu větrací mřížka brání.

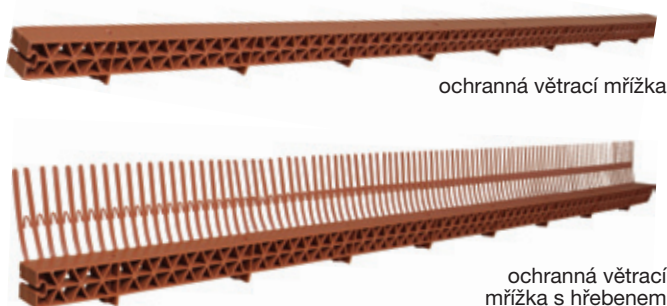
Jenže síla přírody je veliká. Vzpomeňte si, jak i drobní ptáčky jsou schopni si vykutat v rostlém dřevě hluboká doupata nebo co udělají s omítkou a zateplením, když pod nimi cítí šanci na něco dobrého. A těmto silným malým predátorům musí

větrací mřížka odolávat dlouhá léta. Nesmí zkřehnout vlivem povětrnosti, protože by přestala být překážkou. Její otvory musí být optimálně navrženy, aby jen minimálně překážely vzduchu, ale přitom nepustily hmyz – dalšího z možných ohrožovatelů fungování střechy. Řekne se obyčejná větrací mřížka... A ona je to přitom taková věda.

propylen), díky čemuž je mřížka pevnější a má zvýšenou požární odolnost. Lépe také vzdoruje vysokým teplotám a nepraská. Vylepšení parametrů je tak výrazné, že se násobí životnost větrací mřížky.

Nehazujte a používejte opravdu kvalitní větrací mřížky. Při realizaci se tato drobná položka možná nejvíce tak významně, ale později, během dlouhých let fungování střechy, značně ovlivňuje jak větrání střechy, tak neporušenost použitých materiálů. Tak nic nepodceňte a podívejte se do sortimentu značky Tondach – nové větrací mřížky v něm najdete už ve 4. čtvrtletí.

Hynek,
product manager

Nová mřížka Tondach – vyšší kvalita za cenu staršího modelu

Abyste si s tímto problémem nemuseli lámat hlavu vy, přichází nyní Tondach s novým typem větracích mřížek, které řešení nasávání posunují zase o kus dopředu. Původní materiál PVC nahradil odolnější PP (poly-

Na lepidle záleží!

Nové větrací pásy Tondach drží skutečně extrémně

Taky máte fůru práce a lámete si hlavu s tím, jak všechno stihnete? Co když po teplém létě přijde deštivý podzim nebo, nedej bože, hned mrazíky? Pak se na střeše všechno zkomplikuje a ani ty větrací pásy nepoložíte... Chyba! Tohle vás už trápit nemusí!

Tondach právě nyní přichází s prémiovými větracími pásy Extreme s unikátním lepicím systémem. Lepidlo nese označení WCS (wet cold system), což signalizuje, že drží za vlhka, a dokonce i při minusových teplotách. Ve srovnání s dosavadním butylem, který vyžadoval sucho

a nejnižší aplikační teplotu +5 °C, jde o přelomovou novinku. Díky ní se vaše pracovní sezóna protáhne a všechny zakázky zvládnete dokončit bez stresu a bez obav ze ztráty kvality.

WCS je špičkové akrylové lepidlo pro trvale elastické spoje na střeše. Testy prokázaly, že drží

na jakémkoliv mokřím povrchu, tedy na porézních a strukturovaných površích, stejně jako na engobovaných a glazovaných taškách. Nezastaví vás ani ranní rosa, vlhké a mlhavé dny na jaře nebo na podzim, dokonce ani déšť. Přímou po dešti se ale doporučuje plochu k lepení otřít hadrem. Toť vše.

Stejně bezproblémová je aplikace na studených taškách, až do venkovní teploty -5 °C. Pouze v případě námrazy se opět doporučuje otření hadrem.

Laikům se může zdát, že jde o nevýznamnou vychytávku, do které se nevyplatí investovat vyšší částku. Kdo ale pracuje na střeše, ten si spočítá, kolik úspor mu ve finále vylepšený lepicí systém přinese. Lepidlo WCS je navíc ve srovnání s většinou obvyklých butylových lepidel velmi odolné vůči UV záření. To zaručuje jeho trvalou rezistenci vůči stárnutí, takže neztrácí lepidlost a po celou dobu životnosti je velmi odolné vůči vznikajícímu kondenzátu nebo proniklé vlhkosti.

Příjemnou zprávou je, že kromě speciálního lepidla WCS se větrací pás Extreme nijak neliší

Použití podhřebenového větracího pásu Extreme při pokládce

od vám známých pásů s butylovým lepidlem. Pracuje se s ním úplně stejně, jen vám ubude zlobení s nedržícím lepidlem. WCS má již při aplikaci výbornou počáteční lepidlost a po půl hodině pak nastupuje silná adheze. Konečnou přilnavost má výrobek po 24 hodinách.

Zdá se vám, že uvedené superlativity jsou nadsazené? Pochybujete o jejich pravdivosti? Přesvědčte se sami! Vložený vzorek větracího pásu s lepidlem WCS je k prověrce určen.

Hynek,
product manager

Výroba Tondach naslouchá pokrývačům

Výroba Tondachu má dlouhou historii. To jí dává jistotu solidnosti, ovšem okořeněnou o moderní trendy a vylepšení, která vám – pokrývačům, usnadňují práci. Svě o tom ví Radim Vorel, který už dva roky šéfuje výrobě v Hranicích z pozice ředitele závodu.

U výroby produktů Tondach je ale mnohem déle, bezmála 27 let, takže si dobře pamatuje změny, takže si dobře pamatuje změny, kterými výroba pálených tašek prošla: „Za nejdůležitější považuji první velkou modernizaci a automatizaci výrobní linky v roce 1997, a také rozšíření výrobní kapacity o novou výrobní linku v roce 2009. To si vyžádalo i novou přípravu surovin a samozřejmě i další modernizaci ve výrobním úseku.“

Vyzdvihl jste hlavně milníky z minulosti. Co pro výrobu plánujete do budoucna?

„Dlouhodobá vize vývoje na výrobních závodech samozřejmě existuje a zohledňuje i veřejné zájmy. Konkrétně se jedná o trvalou

snahu o snižování emisí, šetření zacházení s odpady a celkově příznivější vliv na životní prostředí. Z hlediska Wienerbergeru to pak je neustálé vylepšování kvality a efektivnější využití energií.“

Myslíte přitom i na pokrývače?

„Myslím si, že ano. Vyslyšeli jsme pokrývače, zmenšili počet tašek v balení a přešli jsme na pět kusů střešních tašek v jednom balíku. Ten je tak výrazně lehčí a mnohem lépe se s ním manipuluje. I když se to zdá jako maličkost, můžu vás ujistit, že realizace takové změny jednoduchá není a vyžaduje nemalé náklady. Změnit se musí

nejen parametry balící linky, ale i dalších souvisejících provozů, transportních pásů apod. Dále bych zmínil dokončenou optimalizaci hmotnosti Samby 11 při zachování všech potřebných technických parametrů tohoto modelu tašky. Pracujeme na odstranění ostrých ořezů na hranách tašek, které mají mimo-

Výroba tašky Samba 11

chodem také vliv na bezpečnost práce pokrývačů.“

Jakými cestami se k vám požadavky pokrývačů dostávají?

„Komunikace přímo s pokrývači je v Hranicích na velmi dobré úrovni – velmi úzká spolupráce probíhá prostřednictvím techniků, reklamního oddělení a přínosná jsou také školení pro pokrývače, která se konají přímo ve zdejších školicím středisku. Jejich součástí bývají exkurze v závodě, aby pokrývači měli představu o výrobě. Srdečně zvou pokrývače, aby se přijeli podívat na výrobu pálených tašek. Stačí se domluvit předem se svým oblastním manažerem.“

Závod Hranice z ptáčích perspektivy

Takže názory z praxe vítáte?

„Určitě. Připomínky od pokrývačů vycházejí z jejich každodenních zkušeností, takže jsou velmi fundované, konkrétní a zaměřují se na detaily. Zpětná vazba od nich i našich zákazníků je tak pro nás jako výrobce velmi důležitá. Už jen tím, že zpracováváme přírodní materiál a zároveň na sebe

klademe nejvyšší nároky na zachování a garanci kvality našich výrobků, je výroba střešní krytiny sama o sobě velmi náročnou záležitostí. Každý přínosný názor z praxe a nápady tak rozhodně vítáme!“

Radim Vorel,
ředitel závodu Hranice
radim.vorel@tondach.cz

Tohle už není jen řemeslný fortel, ale opravdové mistrovství

V roce 2018 se vítězem kategorie Historické stavby v soutěži Pálená střecha Tondach stala střecha kostela svatého Jakuba Staršího v Jihlavě. Nejen proto, že jde o jednu z největších a nejstarší střech svého druhu na Vysočině, ale zejména kvůli jejímu komplikovanému barevnému vzoru a také sklonu 59°, který je i pro zkušené pokrývače výzvou.

Pod realizací této nevšední střechy je podepsaná společnost BĀČA, Polička s. r. o., která navíc také opravovala krovy vynášející střechy nad kostelem. Jejich gotická konstrukce má úctyhodné parametry – nad hlavní lodí má krov 5 pater s výškou 20,5 m a rozponem 24 m. Kvůli zatékání a nevhodným zásahům v průběhu staletí vyžadovala oprava krovu mnoho

úsilí. Nejhorší byl jeho stav mezi věžemi, kde se objevovaly i statické poruchy. Krov byl nakloněný a padal na stranu. **Oprava všech dřevěných konstrukcí trvala 28 měsíců a tesaři při ní použili 120 kubíků dřeva.**

Trocha historie neuškodí... Vraťme se ale k počátkům kostela sv. Jakuba Staršího, který je **od roku 2008 národní kulturní**

památkou. Jeho stavba byla zahájena v první polovině 13. století a byl zasvěcený patronu horníků sv. Jakubovi. Jedná se o trojlodní halový chrám s dlouhým presbytářem a dvěma vysokými věžemi v průčelí, které jsou zdaleka viditelnou dominantou města.

Dnešní podoba kostela je výsledkem puristické obnovy z konce 19. století, v jejímž průběhu dostala střecha v roce 1904 novou krytinu z glazovaných bobrovek z Poštorné. **Vydržely sto let,** ale na začátku 21. století už byla střecha v havarijním stavu. Kvůli tomu do kostela silně zatékalo a gotický krov se na několika místech bortil.

Krytina jako barevná skládáčka Po sto letech měla původní krytina vypraskanou glazuru a zvětralý vnitřní povrch. Bylo třeba se poohlédnout po nové. Volba padla na atypickou **bobrovku Tondach z výrobního závodu ve Slovinsku.** Rozměrově se jedná o téměř identické

bobrovky, mírné odlišnosti byly spíše na straně starých bobrovek, u kterých zřejmě kvůli tehdejší technologii nedokázali docílit shodných rozměrů všech tašek. V drobnostech se ale stará a nová krytina přece jen liší. Nové bobrovky jsou glazované po celém povrchu a také mají zespoda dva nosy (původní bobrovka měla jenom jeden) na uchycení. **Jejich materiál je kvalitnější a pevnější.**

Kromě svých parametrů je střecha obdivuhodná svou barevností. Celkem je zde **84 tisíc tašek**, a to ve **4 odstínech hnědé a 2 odstínech zelené.** Co všechno práce s barevnou krytinou obnášela, vysvětluje Stanislav Urban ze společnosti BĀČA, Polička: „*Nejprve Tondach dodal barevné vzorky na základě původních bobrovek a za přítomnosti zástupců památkové péče, investora, zhotovitele a technického dozoru probíhalo odsouhlasení. Při něm byl původní požadavek na 3 barvy hnědé navýšen na 4 odstíny*

a pro výběr dodatečně požadovaného odstínu se uskutečnila návštěva výrobního závodu ve Slovinsku.“

Jak jste na stavbě řešili, aby nedošlo k pomíchání barevných odstínů? „*Poměr barevnosti 4 hnědých odstínů byl stanoven procentuálně 30 % : 30 % : 30 % : 10 %, kdy nejmenší podíl připadal na nejtmavší hnědou. Dle tohoto poměru byla krytina objednána (každá barva na samostatných paletách) a na stavbě jsme pak naopak museli řešit „náhodné“ promíchání všech hnědých odstínů. Záměrné míchání pro dosažení požadovaného efektu se řešilo již ve fázi transportu krytiny na střechu, kdy se krytina vyvážela v poměru 30 % : 30 % : 30 % : 10 %.*“

Řídili jste se při rozlišování odstínů jen vizuálním vjemem? „*Ne, každá barva měla své označení od výrobce, uvedené na paletě. Ale barevností se řídit dalo, také pokrývači si na ni za chvíli zvykli.*“

Byl na barevné řešení střechy zpracován kladečský plán? „*Plán byl zhotoven jen na podhřebový vzor ze zelených bobrovek (na hlavní lodi světlejší odstín, na presbytáři tmavý odstín), který je přesnou kopií původního. Ve zbytku plochy bylo melírování dosaženo již zmíněným mísením tašek v předem daném poměru.*“ V ploše jsou bobrovky kladeny nasucho na hustém laťová-

ní (30 × 50 mm) a přichyceny dvěma měděnými hřebíky. V oblasti námětků je krytina uložena na kontralatě a bednění opatřené asfaltovým pásem. Krytinu doplňuje oplechování z mědi.

Odkrývání střešního pláště a jeho plachtování probíhalo po etapách, v závislosti na opravách krovu. Nestalo se tedy, že by krov byl v jednu chvíli celý pod plachtami. Navíc ve spodních částech krovu byly zhotoveny provizorní přístřešky, které umožňovaly práci i za deště, a zároveň se nemuselo plachtování neustále odkrývat a zakrývat. Jednotlivé úseky byly zaplachtovány vždy po dobu několika měsíců a nikdy k výraznému zatečení nedošlo, plachtování bez větší újmy přečkalo i několik poryvů větru.

Závěrečné slovo dejme opět panu Urbanovi: „*Na této střeše pracovalo šest pokrývačů a kvůli velkému sklonu se neobešli bez úvazů. Na střeše kostela v Jihlavě jsme strávili rok a půl, rád bych připomněl, že kromě 110 let staré krytiny jsme opravovali i krov. Ten má daleko větší hodnotu, protože pochází ze začátku 16. století.*“

Alena, redaktorka

Název: Kostel sv. Jakuba Staršího
Lokalita: Jihlava, Jakubské náměstí
Plocha střechy: 2 096 m²
Zahájení oprav krytiny: 2/2018
Ukončení oprav krytiny: 8/2019

Méně dřiny při pokládce? S novou rampou jde to hladce!

Téměř ve všech oborech už lidskou dřinu odstraňuje technika. Speciální stroje mají zemědělci i dřevorubci, jen u pokrývačů se změnilo málo. Sice už nemusejí vynášet tašky na střechu v putýnkách na zádech, ale navzpíraných tun při překládání tašek z palety na výtah, z výtahu na střechu a pak ještě při pokládce je pořád dost. Že i tohle je možné změnit, předvedl první Střechařský festival, který se konal začátkem srpna v areálu Kamínka nedaleko Kroměříže. Tondach byl jedním z trojice pořadatelů.

Hlavním tahákem Střechařského festivalu bylo seznámení s technologií, která odstraňuje dřinu přímo na střechách. Jenže přiznejme si, jsme konzervativci a postupů prověřených stovkami let se držíme zuby nehty. Je těžké si představit, že věci jdou dělat jinak. Na změnu myšlení jen slova nestačí. Proto zde byla novinka s označením „Doprava na střechu“ předvedena živě.

K tomuto účelu byla v rekreačním areálu Kamínka postavena demonstrační střecha, rozdělená na dvě poloviny. A také velká tabule s daty, která průběžně zachycovala dění na obou polovinách střechy. O co šlo? O stejnou plochu střechy, o stejnou paletu krytiny, ale o **dva různé přístupy –**

tradiční a nový. Úkolem obou družstev bylo roznosit tašky po střeše v co nejkratším možném čase.

Obě družstva začínala montáží – klasici výtahem Geda, novátoři plošinou pro uložení palety na střeše. Už za 6 minut byla nejen smontovaná paletová rampa, ale na střeše byla i celá paleta krytiny. Samozřejmě, že za využití transportní techniky s hydraulickou rukou. Dál už se družstvo novátorů věnovalo jen plynulému roznosu krytiny.

Klasici na tom byli podstatně hůř. Nejprve museli přeložit tašky z palety do koleček, z koleček na výtah, dopravit na střechu a teprve potom se daly roznášet. Pánové nahoře tak měli mnoho

prostoju a jejich partáci na zemi zase spoustu těžké práce.

V prvním kole pracovala obě družstva s betonovou krytinou a novátoři ji zvládli roznést o 6 minut dříve, a to jen ve dvou! Družstvo klasiků přitom tvořili čtyři chlapíci. Úspora času a lidské práce je tedy evidentní. Ale to hlavní na konec. Trojnásobným překládáním betonových tašek družstvo klasiků pro dokončení úkolu navzpíralo 3 179 kg, kdežto novátoři pouhých 1 088 kg.

Presvědčivé výhody nová technologie prokázala i u lehčí krytiny – pálených tašek Tondach. Použity byly při druhém pokusu, kde se navíc předvedla také **posuvná rampa Böcker.** Po střeše se posunuje díky kolečkům nasazeným

na latích. Hydraulická ruka v tomto případě přenášela tašky postupně po jednotlivých řadách. Úchop tašek zajišťovaly speciální kleště s pryžovými čelistmi. Při použití posuvné rampy nebylo třeba roznášet tašky z jednoho místa v balíčcích po celé střeše. Rampa se prostě posunula a jednotlivé tašky se pokládaly přímo na místo svého určení. Odpadla tedy další navzpíraná tuna při odebírání jednotlivých tašek z roznesených balíčků. Na festivalu tuto skutečnost potvrdila i měřicí světelná tabule, která ukázala, že klasici s pálenou taškou **navzpírali 2 100 kg, kdežto novátoři jen 720 kg.** Úspora fyzických sil, přestože šlo o lehčí krytinu, byla ještě markantnější

než v prvním případě. Práce pokrývače se s posuvnou rampou zredukovala pouze na pokládku, tedy na skutečně odbornou práci. Veškerá nádeničina odpadla.

Připustíte-li, že věci jdou dělat jinak, **tolik se nenadřete.** Při využití nové technologie ale nekalkulujte s finanční úsporou, pronájem auta s hydraulickou rukou úspory eliminuje. Při srovnatelné ceně ale budete mít dříve hotovo a vděčně vám budou ruce i záda. V krásném prostředí, za báječného letního počasí se všech 250 účastníků nejen seznámilo s novinkou „Doprava na střechu“, ale mohli také navštívit stánek Tondachu, ostatních pořadatelů a také firem s nářadím a vyba-

vením pro práci na střechách. O dobrou zábavu se pak v podvečer postaraly revivalové kapely Queen a Kabát, nechybělo ani dobré jídlo a pití.

V lidských dějinách jsou významná data, při nichž běh života nabere zcela jiný směr. Podobně významným termínem pro střechaře bude od teď 6. srpen 2020, kdy se jím v praxi představil zcela novátorský přístup k usnadnění dřiny na střechách. A Tondach byl u toho...

Alena, redaktorka

Cech prázdniny neměl

Tondach je dominantním partnerem Cechu klempířů, pokrývačů a tesařů. Dlouhodobě pomáhá jeho fungování a rozvoji, za což při příležitosti letošního jubilea 25 let existence cechu obdržel poděkování formou plakety. Cech se tak neustále může vyvíjet a zdokonalovat a výjimkou nebyl ani rok 2020. Co konkrétního se v této instituci od jara do zří událo? To vám přiblíží cechmistr

Ivan Dvořák: „*Přijali jsme několik řadových i privilegovaných členů, takže jsme rozšířili naši členskou základnu. To je nejdůležitější, aby hlas cechu nabíral na síle. Pro řemeslníky jsme pak nachystali překvapení, a tím jsou klempířská pravidla. Po několika letech usilovné práce jsme u cíle a druhé inovované vydání už je v tisku. Poděkoval bych v této souvislosti členům Řemeslné rady, díky*

kterým se podařilo publikaci zrealizovat. Když jsme u knih, tak také připravujeme dotisk rozebraných Pravidel pro navrhování a provádění střech, čímž doufám pomůžeme těm, kterým tato důležitá kniha chybí.“ Cech klempířů, pokrývačů a tesařů ČR v letošním roce slaví čtvrtstoletí od svého vzniku, ale oslavu, stejně jako jarní valnou hromadu, zrušila koronavirová pandemie. Proto cech chystá alespoň slavnostnější verzi podzimní konference. Ne-

proběhne jako vždy ve škole na pražském Jarově, ale bude se konat **14. listopadu v hotelu Olšanka v Praze.** Přípraveny budou nejen obvyklé zajímavé přednášky, tentokrát se vztahem ke klempířským pravidlům, ale i večerní program. Těšit se můžete také na „Pravidla pro navrhování a provádění klempířských konstrukcí“, která dorazí čerstvě z tiskárny a budou zde poprvé distribuována.

Alena, redaktorka

Podepište si „svou“ střechu!

Značení střešní krytiny souvisí s tradicí, podle které cihlář označoval poslední výrobek určený pro konkrétní stavbu. Proto se jim v Německu začalo říkat Feiherabendziegel, tedy doslova „cihla, po které máte padla“. V Česku tato tradice sahá až do 17. století. Nejstarší známá taška s iniciálami cihláře a nakresleným sluncem je ze střechy kostela sv. Ignáce v Chomutově a má na sobě letopočet 1675. Říkalo se jim tehdy tašky sluneční, ozdobné, pro štěstí či ochranu. Nyní o tuto stavovskou pýchu můžete obohatit i vámi realizované střechy!

V Tondachu jsme totiž přichystali horkou designovou novinku – **záznam textu do našich keramických produktů**. Díky tomu si můžete na svou zakázku nechat vyrobit tašky se svým jménem či logem firmy, rokem pokládky, podpisem... Zkrátka s čímkoliv, co byste chtěli, aby vás po mnoho příchů let charakterizovalo.

Vyhraďte soudek Plzně v naší nové soutěži

Vzhledem k tomu, že signování tašek představuje prémiovou službu, rádi bychom dopředu zjistili, jaká je po něm poptávka. Nebudeme se vás ale jen tak ptát, rovnou vyhlašujeme soutěž o sud pilsněského piva! Hlasujte na našich webových stránkách <https://www.wienerberger.cz/anketa-pkt2020>, hlasovací formulář naleznete také pomocí QR kódu.

Hlasovat můžete od 28. 9. do 9. 10. 2020 výherce vyhlásíme na našich webových stránkách do 19. 10. 2020.

Ukázky signovaných produktů Tondach

Pokládka auta na střechu? Pro naše pokrývače teď už nemožná!

Nejen prací živ je člověk, a každá možnost odreagování se v náročné sezóně tak přijde vhod. Pokud se navíc zábava spojí s možností sebezdokonalení, zážitek je hned lepší!

Přesně taková příležitost se naskytla v půlce července pokrývačům, které pozval Tondach na autodrom ve Vysokém Mýtě. Na cestách za prací se už nikdo bez auta neobejde, a tak se profesionální trénink jízdy vždycky hodí. Běžná je dnes škola smyku, kdy je suchá teorie doplněna „mokrou“ praxí na kluzkých plochách polygonu. Pro devítčlennou skupinu

pokrývačů však tentokrát bylo připraveno něco navíc. Pobyt na autodromu vyvrcholil **závěrečnou soutěžní jízdou zručnosti**. Cílová rovinka vysokomýtského „dromu“ díky tomu zažila lýtý boj o sekundy a pokrývači se ve svých autech opravdu „vyřádili“.

Příprava soutěže byla velmi náročná, protože sestava závodních aut byla opravdu pestrá. Tvrdý oří-

šek se naštěstí odbornému personálu firmy Dekra (provozovatel výcvikového centra) povedlo rozlousknout. Postavili regulérní trať tak, aby **žádný ze soutěžících účastníků neměl před ostatními výhodu**. Odpovídat musela jak sedanu, tak sportáku, dodávce i pick-upu. Poradit si s ní musel manuál i automat, přední nebo zadní náhon a objemy motorů od 1,3 do 5 litrů.

Handicap menší obratnosti ve slalomu vynahrazoval dodávkám lepší výhled z kabiny, takže měly výhodu při přesnosti zastavení. Zcela nečekaně měl potíže i sporták, a to se svým dlouhým předkem a automatickou převodovkou. Jinak ale tento pětiletý vůz mohl silou stovek koňských sil „trhat asfalt“.

Přestože soutěžili pokrývači, tak na „**střechu**“ naštěstí nikdo auto nepoložil. Všichni zdárně dorazili do cíle a tři nejúspěšnější si domů odvezli bublinkové produkty vinic ze Champagne a jižní

Moravy. Každý účastník obdržel video se záznamem svých výkonů, pořízených kamerou umístěnou na dronu, a suvenýr v podobě trička s originálním obrázkem „Škola smyku – jak nepoložit auto na střechu“. Jeho autorem je dvojnásobný karikaturista roku Marek Simon.

Pokrývači ve Vysokém Mýtě předvedli, že to „umí“ nejen se střechami. Všichni společně jsme si užili pohodový den s velkou dávkou adrenalinu.

Miloš,
oblastní manažer

Galavečer Tondach Pálená střecha 2019 zrušen, nahradí ho on-line party

Letošní rok je všechno jinak, takže jsme zatím stále v napětí, kdo vyhrál loňský ročník soutěže Pálená střecha. Slavnostní vyhlášení na jaře překazila pandemie covid-19 a na výsledky si musíme počkat do náhradního termínu předání cen, které se bude konat v úzkém okruhu výherců a zástupců Tondachu. Bohužel oblíbený galavečer pro širokou pokrývačskou veřejnost byl letos zrušen. Nahradí ho on-line party ve formě streamu, na který bude pozváno 200 pokrývačů přihlášených na původní termín slavnostního vyhlášení výsledků.

Přihlašte se do dalšího ročníku soutěže!

Již nyní ale můžete posílat přihlášky do letošního, v pořadí už 16. ročníku soutěže Tondach Pálená střecha, ve kterém na výherce opět čekají **hodnotné ceny**. Můžete se těšit třeba na poukazy na materiál nebo na to, že se **vaše stavba blýskne** v médiích. Soutěž je určena pokrývačům a pokrývačským firmám, hodnotí se nejen funkčnost a vzhled střechy, ale také propracování detailů.

Kdo se může zúčastnit?

Pravidla soutěže Tondach Pálená střecha 2020 jsou jednoduchá – **bezplatně se může přihlásit každý pokrývač či pokrývačská firma**, kteří pracují s krytinou Tondach na území České republiky. Přihlášená realizace musí být pokryta materiálem Tondach a musí být realizována v době od 1. 12. 2019 do 31. 12. 2020. Důležité je, aby v tomto termínu byly ukončeny pokrývačské práce, pro fasádu nebo okolí domu termín závazný není. Realizaci může přihlásit pouze firma, která ji skutečně provedla (nikoliv dodavatel, který akci jen zastřešoval). **Nezapomeňte, že vaši šanci na výhru zvyšují fotky – záběry dokumentující vaši zručnost!**

Přihlášky posílejte do 31. 12. 2020 na www.wienerberger.cz.

				7		5		
		2				6	4	7
	4		2	9				1
				6	1	4	7	
8								3
	3	4	5	8				
5				1	9		3	
4	1	8				7		
		9		5				

Chcete-li nás inspirovat nebo se podílet o zajímavé reference či zážitky ze střechy, neváhejte a napište nám na tondach@tondach.cz.

Redakční informace

„NA STŘEŠE“ vychází v tištěné podobě pro týmy pokrývačů, klempířů a tesařů jako periodický tisk, evidenční číslo MK ČR E 22989. Vydání: II/2020 číslo vyšlo 28. 9. 2020

Na tomto čísle spolupracovali: J. Čemus, M. Fogl, A. Georgiadisová, V. Jirkovský, J. Josepčuk, R. Krestýn, A. Kuba, P. Kubenka, M. Kývala, M. Matýšková, J. Minář, P. Peterková, R. Prus, H. Stančík, K. Svoboda, R. Vorel.

Vydavatel:
Wienerberger s.r.o.
Plachého 388/28
370 01 České Budějovice
IČO: 00015253
tel.: +420 383 828 099
e-mail: info@tondach.cz
Náklad: 6 000 ks